

Intervenció de la presidenta de les Illes Balears

Dia de les Illes Balears

**Acte d'entrega de la Medalla d'Or de la Comunitat
Autònoma de les Illes Balears i dels premis Ramon Llull**

29 de febrer de 2016

Autoritats, ciutadanes i ciutadans de Menorca, Eivissa, Formentera i Mallorca que ens segueix a través de la ràdio i la televisió pública de les Illes Balears,

Si algú de vostès, que és avui vespre en aquest magnífic Teatre Principal, pensa que serem incapaços de sortir bé de la crisi...

Si algú de vostès, que ens segueix per la ràdio i la televisió, creu que som una societat sense veu davant els reptes que posa el món global que ens toca viure...

Si pensau que el nostre destí no pot canviar, que ja està tot escrit...

Us deman confiança en el nostre poble. En el que som capaços de fer.

Confiança en aquesta gent que som els formenterencs, els menorquins, els eivissencs i els mallorquins.

Si hem aconseguit superar aquests anys difícils, ho podem aconseguir tot.

En aquesta celebració del Dia de les Illes Balears, us vull dir, primer de tot, que us necessitam.

Us necessitam a tots per construir un present de més benestar, però, sobretot, per deixar un millor futur als nostres fills, i als fills dels nostres fills.

En un dia tan assenyalat com avui, aquesta terra i la gent que hi viu em fa sentir plena d'orgull, però també em fa sentir una especial responsabilitat.

Responsabilitat afegida per ser la primera dona presidenta d'aquestes illes després de dècades de democràcia.

I això em dóna tota la força per denunciar una realitat sagnant: si la crisi ha deixat ferides en moltíssimes de famílies, les ha dibuixades sobretot amb nom de dona.

El camí per redreçar-ho és llarg, dur, la cursa per la igualtat no acaba mai i, per això, els deman que fem junts aquest camí, homes i dones.

I oferesc que treballem el més urgent, la violència de gènere, que cal denunciar cada dia, i contra la qual els anunci que convocaré totes les forces socials i polítiques per treballar en un gran pacte contra la violència masclista.

Senyores i senyors,

Vivim un temps d'injustícies i d'incerteses. I front això, calen decisions valentes.

Mirin, avui vespre, sent, en nom del Govern de les Illes Balears, una gran responsabilitat de poder honorar un poble i una terra com la nostra.

Sent també una emoció immensa. Emoció plena d'un sentiment profund, intens, de pertànyer, com tots vostès, a un poble, a un petit país, amb una llengua mil·lenària.

Emoció per representar una terra que està escrivint el present i el futur des de la nostra diferència, la d'un poble obert als canvis, unit pel Mediterrani, divers, cosmopolita i acollidor.

I des de la Mediterrània, bressol de civilitzacions, hem d'alçar la nostra veu. Contra la desigualtat, la discriminació i la intolerància, contra la pobresa i l'exclusió.

Front a la insolidaritat, les nostres illes són avui un territori obert al món, plural, divers, són un exemple de convivència entre pobles germans, de tolerància amb l'altre, d'agermanament amb altres cultures i altres creences; unes illes obertes, en definitiva, a la diversitat de casa nostra i que ens dóna tanta i tanta riquesa.

En aquests temps globals, junts hem de construir aquesta comunitat, que és portadora des de cada un dels racons d'una cultura única, pròpia, però que comparteixen –compartim diria jo– un destí comú.

Un destí per escriure, per fer realitat entre tots, per fer possible els nostres somnis.

Precisament avui vespre tenim el privilegi i l'immens honor de reconèixer la labor de ciutadans i ciutadanes que, amb l'esforç de tota una vida, ens ensenyen el camí per guanyar el futur.

I vull, per això, en nom de totes les persones que viuen en aquestes illes, donar les gràcies a tots els premiats i premiades.

Gràcies a totes les persones i entitats a les quals no només distingim amb la màxima distinció del nostre poble, sinó que reconeixem i admiram, i a les quals vull expressar un sentiment personal: vosaltresdignificau aquestes illes, aquesta societat que és la nostra, aquests temps que ens toca viure.

Un temps de canvi.

Premiats i premiades, vosaltres heu ajudat a teixir el que som avui com a societat, vosaltres construïu comunitat, reforçau els lligams entre les illes, i de les illes amb el món que ens envolta.

Amb el vostre treball i les vostres il·lusions anau fent i marcant el camí de la nostra història, sovint de manera silenciosa, anònima.

I, sobretot, amb la vostra tasca, avançam més forts, més units i més solidaris.

Jo us deman de nou un fort aplaudiment i un sentit reconeixement per a totes elles.

Avui vespre també és un moment important per a la nostra memòria col·lectiva, per honorar els pares fundadors de les nostres institucions, i esper que Oriol Bonnín em permeti la llicència d'anar a la font del verb *recordar* per citar-los.

En llatí, *re-cordis* vol dir *tornar a passar pel cor*. I del cor neix el sentiment de gratitud cap als que van posar els fonaments d'una comunitat que va cristal·litzar el seu desig d'autonomia en l'Estatut de 1983, després de moltes reivindicacions i moltes manifestacions al carrer.

Com deia el preàmbul d'aquell Estatut, d'aquell document que era l'expressió del desig d'autogovern i de reconeixement de tota una societat, és fonamental tenir ben presents tots els fills del nostre poble que han treballat al llarg de la història per mantenir la nostra identitat.

Una comunitat que el 2016 no és la mateixa que fa 33 anys. I va ser en la reforma del 2007 quan l'Estatut va donar cos legal a la nostra profunda diversitat i a un model d'autogovern que dibuixa el federalisme interior que volem impulsar amb els quatre consells insulars al capdavant.

Avui, som una terra més diversa i més plural, més permeable a una societat global que viatja a tota velocitat entre la injustícia i la transformació tecnològica i econòmica. Una comunitat que segueix, però, arrelada a les seves tradicions.

I, com fa 33 anys, seguim tenint en els principis de la llibertat, la justícia i la igualtat, els pilars que ens guien a diari.

Ara, després dels anys més durs de la gran depressió que encara paga el carrer, el gran repte que tenim les societats europees és la batalla contra la desigualtat.

Desigualtat és pobresa, és exclusió, és treballadors que no arriben a final de mes.

La prioritat d'una societat moderna, la primera, ha de ser combatre la desigualtat.

Combatre la injustícia, la de les persones que segueixen sense feina, sense segones oportunitats, sense poder millorar les seves vides malgrat que els indicadors macroeconòmics hagin millorat i ens hagin donat una mica d'aire.

Ho hem de tenir clar: no hi haurà recuperació si no som capaços de transformar el creixement en benestar, en un benestar per a la majoria, que permeti una major cohesió social, recuperant drets que mai no havíem d'haver perdut.

Per això, la primera prioritats és la de treballar pel rescat de la ciutadania i pel rescat del diàleg i la normalitat, una tasca que reflecteix una pluralitat social i política que viu la societat i que és la senya d'identitat del nostre Govern.

Mesures com la renda social, en matèria de protecció territorial, l'impost de turisme sostenible, retornar la universalitat de la sanitat i fer-la més accessible, la lluita contra la precarietat laboral... són passes per fer més comunitat, però, sobretot, per cohesionar socialment un model que ha patit molt aquests anys.

Ha patit, és cert, però en general tots tenim la percepció que les coses van ara un poc millor.

I estic orgullosa de poder dir avui vespre que, gràcies a la tasca enorme i sense descans del col·lectiu Illes per un Pacte, una comunitat educativa que, malgrat les enormes dificultats, mai s'ha resignat i sempre ha treballat pensant en el bé comú, molt prest signarem un acord que ha de ser l'embrió per poder aconseguir durant aquesta legislatura un pacte social i polític per a l'educació, un pacte que doni estabilitat al pilar fonamental per millorar el benestar de les nostres illes: el de l'educació, la formació, el coneixement i la cultura, en definitiva.

Senyores i senyors,

Aquestes dècades d'autonomia i de democràcia ens han fet avançar, tenim millors serveis, unes institucions més consolidades i un mecanisme d'autogovern insular que permet un vertader govern propi i fort a cada una de les illes, proper als ciutadans, i alhora una societat civil viva, activa, amb una terra plena de tradicions úniques a cada una de les illes.

Però també ens posa reptes urgents, comuns, engrescadors i, sobretot, que ens han d'unir per fer feina junts.

El més urgent és el finançament. Cal anar tots agafats de la mà amb un gran pacte social i polític, governi qui governi a Madrid, per aconseguir un nou

model de finançament i també un nou règim especial, que reconegui plenament la problemàtica de la doble i triple insularitat a cada una de les illes.

I, per descomptat, com que el Govern d'Espanya ha incomplert l'Estatut d'autonomia, les inversions estatutàries no han arribat aquests anys i la insularitat no ha estat compensada com cal, demanarem condonar part del nostre deute, ja que part del nostre deute és causa del'infrafinançament que patim.

Però jo som conscient que aquesta reivindicació no la podem fer tots sols. El Govern us necessita, necessita de tothom. Però, sobretot, us necessiten aquestes Illes. I per això us deman que tothom se sumi a les reivindicacions d'un millor finançament, que treballem junts per aconseguir el que és just per als nostres conciutadans i les nostres conciutadanes.

Mirin, el món s'ha fet petit, incert, i alhora fascinant pels canvis a què estam sotmesos. Canvis dels quals participam, com els de la Universitat i el seu equip en la investigació de les ones gravitacionals. Canvis de què vaig sentir parlar fa uns dies, a Brussel·les, al president del Consell Europeu. Mencionava que vivim en el temps de la vulnerabilitat, de les incerteses globals.

No ens quedarà més remei que conviure encara un temps amb aquest moment convuls, que sembla amenaçar sempre amb noves turbulències a les quals la nostra Europa té sempre més dificultat per donar una resposta unitària.

L'Europa de la mirada mediterrània, la que defensa aquest Govern, ha de ser el mirall de la fraternitat i el respecte per l'altre, un projecte que reforci aquell sentiment dels pares fundadors d'Europa d'anar agafats de la mà des de la solidaritat, la justícia i el benestar.

Hem de fer sentir els nostres valors, valors universals més necessaris que mai, ara que sentim tambors de divisió a Europa—basta mirar el que ve del Regne Unit— i d'insolidaritat amb altres pobles germans, especialment amb els refugiats, éssers humans, com nosaltres, que necessiten de la nostra solidaritat.

La responsabilitat que tenim tots és gran. Ineludible. No val mirar cap a una altra banda.

Si Europa viu moments confusos, a Espanya estam en un moment de canvi: hem iniciat un període que demana, sobretot, que la societat en el seu conjunt, i molt especialment la política, estigui a l'alçada de les circumstàncies, del que vivim.

La societat clama per un canvi en la manera de fer les coses i, per descomptat, en la manera de fer política.

La societat ha dit que cal trobar nous camins d'entesa. Que cal cercar acords i cal dialogar.

La societat ha dit: *escoltin, volem una alternativa als retalls i a l'austeritat. Volem que la política estigui a l'alçada dels anhels de canvi de la gent.*

Jo també tenc grans anhels de canvi.

Jo també vull que facem junts un nou camí.

Per damunt de tot, cerquem el diàleg, els pactes i acords que segueixen el que ha dictat la gent.

Si tots –jo en som ben conscient– estam molt pendents del que passarà demà i els dies que vendran, també és cabdal que mirem el futur, que imaginem junts quines Illes volem per als propers 40 o 50 anys.

I que les visualitzem junts, en la mateixa direcció.

Unes illes sostenibles i obertes al món, que tenguin en la cultura i l'educació el seu motor transversal, que apostin pel coneixement i la innovació, un turisme de més qualitat i més sostenible, amb la diversificació necessària de la nostra economia, amb unes institucions més eficients i transparents, i amb la política com a eina fonamental per transformar la nostra societat en una societat més justa.

Estam davant un temps en què tot està per escriure, i això és cert que provoca incertesa, però també una gran oportunitat. Precisament per això hem de ser capaços d'escriure des de les quatre illes i les seves institucions el futur. Des del respecte i l'entesa de les singularitats de Formentera, Menorca, Eivissa i Mallorca hem de ser capaços de construir comunitat, de cohesionar molt millor la nostra societat, de rompre les barreres de la desigualtat, d'escoltar-nos més i comprendre'ns millor, d'aconseguir que el mar mediterrani ens uneixi, perquè només junts serem més forts i tendrem més capacitat de construir el futur que volem.

Les Illes Balears són ara mateix un mosaic del que demana la societat en aquesta segona dècada del segle XXI.

La ciutadania demana maduresa, capacitat d'entesa, fer les coses a partir de principis nous, que s'acabi amb un temps marcat per la corrupció que sembla que mai hagi d'acabar, que la política es faci al servei de la gent.

Una nova manera de fer i de governar, en definitiva. I per això també vull posar en valor l'aportació de tots els agents socials i econòmics per tirar endavant el Pacte Social per la Competitivitat, l'Ocupació de Qualitat i el Progrés Social, que ja ha començat a caminar sobre la base de la participació, la concertació i el diàleg.

Per això, deixau-me que acabi amb esperança, amb la convicció que vivim temps engrescadors i que, des de les Illes Balears, hem de ser-ne protagonistes. Des de la nostra diferència, des de la força de la nostra gent, des del destí comú que té aquesta terra.

No vull finalitzar sense agrair i felicitar tants i tants de ciutadanes i ciutadans que cada dia lluiten per aquesta terra. I per a ells i per a tots vostès vull citar Carme Riera, recent Premi Nacional de les Lletres 2015, que ha escrit que “la vida, en temps i en estat d'innocència, és alhora dominada per poders màgics.”

Davant la injustícia i els temps d'incertesa global, l'estat d'innocència ens ha de permetre tornar a somniar que un món millor també és possible.

Moltes gràcies.